

**Plenul Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

H O T Ă R Ă R E

cu privire la contestația împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr.
1 al Colegiului disciplinar nr. 72/3 din 24 iunie 2025

**29 mai 2026
Nr. 32/7**

mun. Chișinău

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință închisă contestația depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Hotărârii nr. 72/3 din 24 iunie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

La 5 februarie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea depusă de Nicolae Daniliuc, prin care invocă preținse acțiuni ilegale ale judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central la examinarea cauzei civile nr.2-688/2025.

Prin dispoziția inspectorului-judecător principal din 5 februarie 2025 plângerea a fost înregistrată ca sesizare cu nr. 129s-180p/m și a fost repartizată spre examinare inspectorului-judecător Natalia Paustovscaia.

În redare succintă, autorul sesizării și-a expus dezacord cu încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 13 ianuarie 2025, emisă de judecătorul Tatiana Capățina, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată adresate de Miron Alexandru împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău privind repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de asistență juridică și cu încheierea din 30 ianuarie 2025, prin care a fost restituită reclamantului Miron Alexandru cererea de chemare în judecată înaintată.

Autorul susține că ar fi informat instanța de judecată că obiectul cererii de chemare în judecată din 19 iunie 2023 îl constituie reapărarea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune și potrivit art.85 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă și al Anexei nr.2 din Lege cu privire la taxa de stat, sunt scutiți de plata taxei de stat în instanțele judecătorești reclamanții în acțiunile de repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune.

Finalmente, a solicitat constatarea în acțiunile judecătorului vizat fapte care sunt abateri disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară cu aplicarea sancțiunii disciplinare - eliberare din funcție.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

Examinând temeiurile expuse în sesizarea pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central, prin prisma

normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 129s-180p/m din 25 februarie 2025, a respins ca neîntemeiată sesizarea depusă de Daniliuc Nicolae privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

În motivarea soluției adoptate, Inspecția judiciară a reținut că argumentele autorului sesizării reflectă, în esență, dezacordul acestuia cu încheierile instanței din 13 ianuarie 2025 și 30 ianuarie 2025, pronunțate în cauza nr. 2-688/2025, fără a indica fapte concrete care ar putea constitui abatere disciplinară.

S-a constatat că, prin încheierea din 13 ianuarie 2025, instanța a aplicat dispozițiile art. 168 și art. 170 din Codul de procedură civilă, verificând întrunirea condițiilor de formă și conținut ale cererii de chemare în judecată. Reclamantului i-a fost acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor constatate, inclusiv pentru prezentarea actelor justificative privind pretinsa scutire de la plata taxei de stat sau, în lipsa acestora, pentru achitarea taxei conform prevederilor Legii taxei de stat.

Întrucât deficiențele indicate nu au fost înlăturate în termenul acordat, instanța a dispus, prin încheierea din 30 ianuarie 2025, restituirea cererii de chemare în judecată, în conformitate cu art. 170 din Codul de procedură civilă.

Inspecția judiciară a reținut că restituirea cererii de chemare în judecată constituie o consecință procesuală expres prevăzută de lege în cazul neîndeplinirii cerințelor legale și nu echivalează cu încălcarea dreptului de acces la justiție. Autorului i-a fost explicată posibilitatea adresării repetate în judecată după înlăturarea neajunsurilor, precum și dreptul de a contesta încheierea cu recurs, mecanism procedural de control al legalității actului judecătoresc. S-a subliniat că Inspecția judiciară nu are competența de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei actelor judecătorești, controlul acestora fiind realizat exclusiv de instanțele ierarhic superioare, în condițiile și procedura stabilite de lege. Or, criticile formulate de autorul sesizării vizează aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea normelor procesual-civile, susceptibile de examinare în cadrul căilor de atac, și nu relevă existența unei intenții, rele-credințe sau neglijențe grave din partea judecătorului.

În aceste condiții, s-a concluzionat că sesizarea nu conține date pertinente care să indice săvârșirea unei abateri disciplinare, argumentele invocate reprezentând exclusiv exprimarea nemulțumirii față de soluțiile procesuale adoptate în cauză.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 129s-180p/m din 25 februarie 2025, Daniliuc Nicolae a declarat contestație la 10 martie 2025 și, manifestându-și dezacordul cu decizia dată și constatările reținute de inspectorul-judecător, a solicitat anularea acesteia, a admite sesizarea cu constatarea în acțiunile judecătorului – Tatiana Căpățină a faptelor ce întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 307 din Codul penal, precum și constatarea în acțiunile judecătorului vizat a faptelor care sunt abateri disciplinare cu aplicarea, în privința acestuia, a sancțiunii disciplinare – „eliberarea din funcție”.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR NR. 1 AL COLEGIULUI DISCIPLINAR:

Prin hotărîrea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 72/3 din 24 iunie 2025 s-a **respins** ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 129s-180p/m din 25 februarie 2025, emise pe marginea sesizării depuse la 05 februarie 2025, asupra acțiunilor judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

Completul în esență a reținut că nemulțumirea lui Miron Alexandru și a avocatului Daniliuc Nicolae vizează exclusiv soluțiile procesuale adoptate de judecătorea Tatiana Capățină.

Completul de examinare a reținut că acțiunile judecătorei au fost legale și întemeiate, nefiind identificată nicio abatere disciplinară.

S-a reținut că judecătorea Tatiana Capățină a aplicat procedura prevăzută de Codul de

procedură civilă: a verificat cererea lui Miron Alexandru, a identificat neajunsuri, i-a acordat un termen pentru remedierea lor și l-a informat despre consecințele neexecutării. Deoarece neajunsurile nu au fost înlăturate în termen, cererea a fost restituită, conform legii.

Completul a mai subliniat că problema dacă Miron Alexandru trebuia sau nu să fie scutit de taxa de stat reprezintă o chestiune de interpretare și aplicare a legii procesuale, care poate fi examinată doar de instanțele de judecată prin căile de atac prevăzute de lege, nu în cadrul unei proceduri disciplinare împotriva judecătorului. Prin urmare, nu au fost identificate indicii ale unei abateri disciplinare.

În aceste circumstanțe, Completul constatat că Inspecția judiciară a apreciat corect lipsa temeiurilor pentru inițierea procedurii disciplinare, iar decizia nr. 129s-180p/m din 25 februarie 2025 este legală și întemeiată.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI

La 9 martie 2026, Daniliuc Nicolae a depus contestație împotriva hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar nr. 72/3 din 24 iunie 2025.

În motivarea contestației, Daniliuc Nicolae a indicat că Colegiul disciplinar s-a eschivat în a întreprinde ceva și a menținut argumentele din sesizare.

Prin urmare a solicitat a admite contestația, a anula Hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 72/3 din 24 iunie 2025, ca fiind nefondată și vădit eronată, a admite sesizarea, a constata că în acțiunile judecătorului Judecătorei Strășeni (sediul Central), Tatiana Capățina, se regăsesc fapte care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova – pronunțarea cu bună știință a încheierilor judecătorești din 13 ianuarie 2025 și 30 ianuarie 2025, considerate vădit ilegale și contrare legii, precum și a sesiza Procuratura Republicii Moldova în vederea examinării circumstanțelor cauzei, a constata că în acțiunile judecătorului Judecătorei Strășeni (sediul Central), Tatiana Capățina, se regăsesc fapte ce constituie abateri disciplinare prevăzute de art. 4 și art. 4¹ din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor și a aplica în privința acesteia sancțiunea disciplinară a eliberării din funcția de judecător, având în vedere pretinsa insuficiență profesională gravă invocată în sesizare.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR

Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar consideră că, contestația depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Hotărârii nr. 72/3 din 24 iunie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar urmează a fi respinsă ca neîntemeiată reieșind din următoarele considerente.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedura deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil împotriva Austriei* (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39-40).

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate precum și Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor ce se contestă, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, în contestație, petentul nu a invocat circumstanțe noi, neverificate de Completul de examinare a contestațiilor și respectiv de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru a anula Hotărârii contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat de a respinge contestația declarată de petent împotriva Deciziei Inspecției judiciare prin care just s-a ajuns la concluzia că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

Astfel, contrar susținerilor contestatarului privind pretinsa interpretare eronată a obiectului sesizării, Plenul reține că atât Inspecția Judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor au determinat în mod corect natura reală a pretențiilor formulate, acestea circumscriindu-se unui dezacord față de soluțiile pronunțate de instanțele de judecată. Or, simpla calificare diferită dată de contestatar propriilor critici nu este de natură să schimbe esența acestora, în condițiile în care argumentele invocate vizează, în mod direct, legalitatea și temeinicia actelor judecătorești adoptate.

Plenul subliniază că delimitarea dintre răspunderea disciplinară și controlul jurisdicțional al hotărârilor judecătorești este una esențială. În acest sens, mecanismul disciplinar nu poate fi utilizat ca o cale indirectă de cenzurare a soluțiilor instanțelor, în lipsa unor indicii clare privind existența relei-credințe sau a neglijenței grave. A admite contrariul ar echivala cu substituirea căilor legale de atac și ar afecta grav principiul independenței judecătorului.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar reiterează că argumentele contestatarului nu depășesc sfera unui dezacord față de soluțiile pronunțate de instanțele de judecată și nu relevă existența unor fapte care să întrunească elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014.

În consecință, Plenul Colegiului disciplinar reține că Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea cadrului normativ aplicabil și în baza unei analize complete a materialelor cauzei, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Colegiul Disciplinar mai reține că afirmațiile autorului sesizării referitoare la eventuala întrunire în acțiunile judecătorului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 307 din Codul penal al Republicii Moldova excedează competenței sale materiale. Colegiul Disciplinar nu este abilitat să constate existența sau inexistența unei infracțiuni și nici să

aprecieze întrunirea elementelor constitutive ale răspunderii penale, aceste atribuții revenind exclusiv organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competente. Prin urmare, aspectele invocate sub acest aspect nu pot face obiectul examinării în cadrul procedurii disciplinare.

În continuare, conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.*

Astfel, potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.

Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Concomitent, Plenul Colegiului disciplinar consideră că Completul de examinare a contestațiilor corect a subliniat că răspunderea disciplinară a judecătorului are un caracter excepțional și nu poate fi transformată într-un instrument de sancționare a soluțiilor procedurale sau a gestionării dosarelor în condiții obiective dificile. O asemenea abordare ar aduce atingere principiului independenței judecătorului și ar depăși limitele controlului disciplinar stabilite de lege.

Plenul constată, de asemenea, că autorul contestației nu a prezentat elemente noi față de cele examinate de Inspekția Judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor, iar dezacordul exprimat față de soluțiile procedurale și ritmul examinării cauzelor nu poate fi calificat drept probă a unei abateri disciplinare.

Mai mult ca atât, potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei încheierilor, hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei încheieri (motivate sau protocolare), hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.

Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești. Iar, potrivit art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.

Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințarea, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar concluzionează că, Completul de examinare a contestațiilor și respectiv inspectorul-judecător corect și multiaspectual au cercetat sesizarea. Astfel, Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor de a respinge contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.

Controlul disciplinar nu poate fi transformat într-o cale paralelă de verificare a legalității actelor judecătorești, întrucât această atribuție aparține exclusiv instanțelor de judecată în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Totodată, simpla nemulțumire cu soluția unui act judecătoresc sau existența unor interpretări juridice diferite nu este aptă, prin ea însăși, să atragă răspunderea disciplinară a judecătorului, în lipsa demonstrării existenței elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv a unei conduite culpabile manifestate prin intenție sau neglijență gravă în aplicarea normelor de drept.

Contestatarul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că magistratul ar fi acționat cu scopul de a încălca legea sau că ar fi denaturat în mod deliberat situația de fapt ori cadrul juridic al cauzei.

Prin urmare, Plenul constată că alegațiile contestatarului nu sunt de natură să răstoarne concluziile formulate de Inspecția judiciară și de Completul de examinare a contestațiilor și nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii disciplinare a magistratului.

În consecință, plenul constată că aprecierea Completului de examinare a contestațiilor este conformă cadrului normativ incident și că argumentele autorului sesizării nu sunt de natură să demonstreze existența unei abaterii disciplinare, nefiind susținute de un probatoriu apt să evidențieze încălcarea culpabilă a obligațiilor funcționale ale magistratului.

De altfel, Plenul colegiului disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.

Totodată, caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție *sine quan non* pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.

În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor menționați în sesizare, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul colegiului disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, paragraful 7.3.*) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abaterii disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (*pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 7 iunie 2011*).

Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspecția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” conchide despre necesitatea de a respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Hotărârii nr. 72/3 din 24 iunie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1

al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspundere disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Hotărârii nr. 72/3 din 24 iunie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorului Tatiana Capățina din cadrul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 72/3 din 24 iunie 2025.

3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

**Președintele ședinței Plenului
Colegiului Disciplinar**

Lucia Bagrin

Membrii:

/semnăturile/

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă R E

29 mai 2026

mun.Chișinău

Nr. 33/7

Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în următoarea componență:

Președinte:

Lucia BAGRIN

Membrii Colegiului:

Lilia POTÎNGA

Vladislav SCHIBIN

Valentina STRATULAT

Sergiu BEȘLIU

examinând în ședință închisă contestația depusă de Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc împotriva Hotărârii nr. 64/3 din 24 iunie 2025 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar, asupra acțiunilor judecătorilor Viorel Pușcaș (în demisie), Oleg Moraru (în demisie) și Dumitru Corolevschi (în demisie) din cadrul Curții de Apel Bălți,

C O N S T A T Ă :

1. La 17 ianuarie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea depusă de Nicolae Daniliuc prin care invocă pretinse acțiuni ilegale judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți (în demisie).

Prin dispoziția inspectorului-judecător principal din 21 ianuarie 2025 plângerea a fost înregistrată ca sesizare cu nr. 44s-56p/m și a fost repartizată spre examinare inspectorului-judecător Natalia Paustovscaia.

1.1. În redare succintă celor invocate în sesizare să atestă că autorii sesizării expun dezacord cu încheierea Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2024, emisă în cadrul examinării cererii de recuzare a judecătorilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți Ion Talpa, Oxana Mironov și Svetlana Șleahțițki, precum și a întregului corp de magistrați ai Curții de Apel Bălți.

Indică autorul că, Curtea de Apel Bălți nu a avut nici un drept legal de a examina în ședința de judecată din 10 decembrie 2024 cererea de recuzare depusă la 06 decembrie 2024, din motiv că a solicitat recuzarea tuturor judecătorilor Curții de Apel Bălți, iar în circumstanțele date președintele Curții de Apel Bălți era obligat să transmită cauza dată la Curtea Supremă de Justiție.

Consideră că judecătorii Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți au încălcat flagrant prevederile art.33,34 din Codul penal și au depășit atribuțiile de serviciu, pronunțând încheiere vădit ilegală și abuzivă.

Finalmente, solicită constatarea în acțiunile judecătorilor vizați dacă faptele acestora întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii și de a sesiza Procuratura Republicii Moldova pe cazul dat, suplimentar, solicită autorii tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor vizați.

2. Prin Decizia Inspecției Judiciare nr. 44s-56p/m din 14 februarie 2025 sesizarea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2.1. Inspectorul-judecător a reținut că din conținutul sesizării, petiționarii Anatoli

Șevciuc și Nicolae Daniliuc și-ar fi exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorilor în cadrul examinării cererii de recuzare a judecătorilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți Ion Talpa, Oxana Mironov și Svetlana Șleahitițki, precum și a întregului corp de magistrați ai Curții de Apel Bălți.

Pentru a decide astfel, inspecția judiciară a stabilit că autorul sesizării indică ca temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Viorel Pușcaș (în demisie), Oleg Moraru (în demisie) și Dumitru Corolevschi (în demisie) din cadrul Curții de Apel Bălți, prevederile alin. (1), (2) ale art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.

Din argumentele expuse de către autor se deduce dezacordul cu acțiunile magistraților Viorel Pușcaș (în demisie), Oleg Moraru (în demisie) și Dumitru Corolevschi (în demisie) din cadrul Curții de Apel Bălți la emiterea încheierii din 10 decembrie 2024, referitor la examinarea cererii de recuzare depuse de Anatoli Șevciuc.

Reieșind din prevederile art. 21 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Analizând motivele invocate de autorul sesizării în plângerea depusă și nota prezentată de judecătorul sesizat, inspecția judiciară a menționat că acestea nu sunt întemeiate, aceasta deoarece faptele/acțiunile expuse nu s-au constatat. Din materialele prezentate de petent nu rezultă confirmarea afirmațiilor indicate în petiție și astfel nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în măsură să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului, prin prisma Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, mai cu seamă, autorul sesizării nici nu indică elementele constitutive distincte ale pretensei abaterii disciplinare.

A menționat Inspecția Judiciară că, relevante speței sunt și statuările Recomandării CM/REC (2010) 12: „68. Nu poate fi antrenată răspunderea penală a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cazurilor de rea-credință „Judecătorii nu trebuie să fie responsabili personal în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac.”

În Avizul nr. 18 (2015) privind poziția puterii judecătorești și relațiile ei cu celelalte puteri ale statului în democrația modernă, CCJE a afirmat că sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile, nu trebuie să dea naștere la răspunderea judecătorului decât în cazuri de rea-credință, intenție, culpă sau neglijență gravă dovedită.

Concluzia care se impune în baza standardelor europene privind independența judecătorilor este că procesul de judecare a cauzei nu este și niciodată nu a fost o activitate pur mecanică. Din acest motiv, standardele europene cu privire la justiție protejează dreptul și obligația fiecărui judecător, indiferent de nivelul ierarhiei instanței judecătorești, de a-și exercita funcțiile de judecare a cauzelor liber de orice imixtiune, fie externă sau internă.

Aspectul non-mecanic de judecare a cauzei presupune faptul că răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe această cauză în instanța superioară. Răspunderea ar trebui să fie legată mai cu seamă doar de respectarea de către judecător a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale.

Analizând circumstanțele factice invocate de autorul sesizării, prevederile și jurisprudența menționată supra, Inspecția judiciară a stabilit că, nu pot fi reținute alegațiile autorului sesizării precum că judecătorul a încălcat prevederile Legii. Or, interpretarea normelor de drept și coroborarea probelor administrate reprezintă elemente ale raționamentului logico-juridic. Interpretarea normelor este o operațiune rațională și logică de determinare a înțelesului și conținutului acestora, iar coroborarea probelor reprezintă un proces intelectual de evaluare a acestora, în urma căruia judecătorul stabilește situația de fapt ce urmează să o încadreze în drept.

În plus, este oportun de a evidenția că, la judecarea cauzei din procedura sa, judecătorul trebuie să decidă liber, fără nicio influență, presiune sau amenințare, iar opinia pe care și-o formează nu poate fi censurată de nici o parte în proces.

Din cele relatate în rezultatul verificării sesizării, prin probele administrate s-a constatat cu certitudine că, faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare pretinse, reglementate prin art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, astfel constituie temei pentru respingerea sesizării ca neîntemeiate.

3. La 24 februarie 2025, Nicolae Daniliuc a depus o contestație la Decizia Inspecției Judiciare din 14 februarie 2025, solicitând anularea ei, verificarea legalității acțiunilor judecătorești Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți, cu atragerea acestora la răspundere disciplinară.

3.1. În contestație a insistat asupra faptului că inspectorul-judecător nu a examinat pe deplin starea de fapt, fiind de obligația inspectorului să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară.

4. Prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025 contestația depusă de Nicolae Daniliuc împotriva Deciziei Inspecției Judiciare din 14 februarie 2025, a fost respinsă.

4.1. Completul de examinare a contestațiilor a menționat că în contestație petiționarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

Completul de examinare a contestațiilor a subliniat că contestația depusă de Nicolae Daniliuc este nemotivată, or nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice, fiind necesară motivarea acesteia cu indicarea amănunțită a motivelor de dezacord cu constatările din Decizia Inspecției Judiciare pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea contestației înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat de Inspecție, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al petiționarului, ultima a pronunțat o Decizie neîntemeiată.

Aderent, contestația nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția dezvoltării motivelor de contestare implicând determinarea greșelilor anume imputate Inspecției Judiciare, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea lui Nicolae Daniliuc evidențiază în mod clar dezacordul cu soluția dată de Inspecția Judiciară, iar argumentele contestației nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind întemeiate.

Astfel, dacă ar proceda la examinarea unei asemenea contestații, Completul de examinare a contestațiilor s-ar substitui autorului acesteia în privința formulării unor critici de netemeinicie a Deciziei Inspecției Judiciare, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

5. La 09 martie 2026, Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc a depus o contestație la Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025, solicitând anularea acesteia și a Deciziei Inspecției judiciare din 14 februarie 2025 cu atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți.

5.1. În susținerea contestației a reiterat cele menționate în sesizare și contestația la Decizia Inspecției Judiciare.

Aprecierea Plenului Colegiului disciplinar.

6. Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii consideră că, contestația depusă de Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025, emisă în privința acțiunilor judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți, reieșind din următoarele considerente.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, Colegiul disciplinar este un organ independent, care examinează cauzele disciplinare în privința judecătorilor în funcție și judecătorilor demisionați, pentru faptele comise în timpul exercitării funcției de judecător, și aplică sancțiuni disciplinare.

Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.

Plenul Colegiului disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Colegiului constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Colegiul, care în această procedura deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

Ținând cont de faptul că acțiunile judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Plenul Colegiului disciplinar apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil împotriva Austriei* (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest

domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zgraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39- 40).

6.2. Plenul Colegiului disciplinar reține că Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025 fost comunicată petiționarului la 05 martie 2026, fapt confirmat prin avizul de recepție.

Plenul Colegiului disciplinar menționează că Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc au depus contestația la 09 martie 2026 fapt confirmat prin impresiunea ștampilei aplicată pe contestație, astfel termenul de contestare a fost respectat.

6.3. Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.

6.4. Din sesizarea depusă de către Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc rezultă că,

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 03 octombrie 2024, Anatoli Șevciuc a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art. 361 alin. (3) Cod contravențional, în baza acestei Legi fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 60 unități convenționale, echivalentul suinei de 3000 lei, cu privarea de dreptul de deținere sau port și folosire a armei pe un termen de 2 ani.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, Șevciuc Anatolie și avocatul Nicolae Daniliuc au declarat recurs comun, prin care au solicitat casarea acesteia și adoptarea unei noi decizii de încetare a procesului contravențional din lipsa elementelor contravenției.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului din 05.11 2024, cauza a fost repartizată spre judecare judecătorului-raportor Oxana Mironov, în componența: președintele completului - Ion Talpa, judecător - Svetlana Șleahțițki.

La 09 decembrie 2024 în adresa Curții de Apel Bălți a parvenit cererea comună a lui Șevciuc Anatolie și avocatul Nicolae Daniliuc privind recuzarea judecătorilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți Ion Talpa, Oxana Mironov și Svetlana Șleahțițki, precum și a întregului corp de magistrați ai Curții de Apel Bălți.

La 10 decembrie 2024, prin încheierea irevocabilă a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, emisă de judecătorii Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și lipsită de temei juridic cererea de recuzare a judecătorilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, Ion Talpa, Svetlana Șleahțițki și Oxana Mironov.

S-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de recuzare înaintată de către recurentul Șevciuc Anatolie și avocatul Nicolae Daniliuc întregului corp de magistrați ai Curții de Apel Bălți (care nu participă la judecarea recursului) și s-a dispus continuarea examinării cauzei în același complet de judecată.

Colegiul a reținut că motivul de fapt pentru care s-a solicitat recuzarea judecătorilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi invocate în cererea de recuzare, nu cade sub incidența normelor vizate, rămânând a fi unul neobiectiv și formal, or, nici unul din temeiurile menționate nu indică la existența unor prejudecăți sau idei preconcepuate a magistraților recuzați susceptibile de a-i afecta imparțialitatea obiectivă și/sau subiectivă, în sensul definit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Mai mult, Colegiul a mai reținut că, recuzarea funcționează doar în cazul în care este bazată pe unul din temeiurile exhaustive enunțate la art. 33 alin. (2) Cod de procedură penală, însă recurenții nu au făcut trimitere la nici unul din aceste temeiuri.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. (4) Cod de procedură penală, recuzarea sau abținerea anticipată a judecătorilor care încă nu participă la judecarea cauzei și a

judecătorului sau a completului de judecată care soluționează cererea de recuzare, precum și înaintarea repetată a recuzării aceluiși judecător pentru aceleași motive, dacă anterior recuzarea lui a fost respinsă, nu se admit.

Din sesizare, se rezumă dezacordul autorului sesizării cu soluția adoptată de judecătorii Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți la 10 decembrie 2024.

În aceste circumstanțe bazate pe normele legale relatăm că, nu ține de competența Inspecției judiciare să aprecieze legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise de instanțele judecătorești vizate mai sus, cu care nu este de acord autorul sesizării.

Independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite.

Este relevant de notat că, instanța de judecată adoptă hotărâri bazându-se pe normele legale ce guvernează raportul juridic litigios și pe intima convingere formată în rezultatul analizei probatoriului prezentat de părțile procesului.

La caz, judecătorii au apreciat probele din dosar la intima convingere și au adoptat soluțiile respective, care nu pot fi considerate ca fiind adoptate intenționat sau din neglijență gravă, sau care i-au încălcat drepturile fundamentale ale autorului sesizării.

În acord cu prevederile art. 20 alin. (3) din Legea privind organizarea judecătorească hotărârile instanței judecătorești sunt obligatorii și neexecutarea lor atrage răspundere, conform legii.

Inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art. 120 din Constituție, potrivit căruia este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Prin urmare reiterăm că, atît, Inspecția judiciară, cît și Colegiul disciplinar nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să pună la îndoială forța juridică a actului judecătoresc, inclusiv a celor, la adoptarea căruia au participat judecătorii vizați în sesizare, să se expună sau să aprecieze legalitatea și temeinicia acestuia, cît și a probelor care au stat la baza emiterii încheierii menționate.

Subsecvent, este de învederat, că constatarea ilegalității hotărârilor judecătorești și tragerea la răspundere penală pentru adoptarea hotărârii judecătorești ilegale potrivit art.307 și 339 Cod penal, nu se încadrează în limitele competenței Inspecției judiciare, această competență revenind altor organe abilitate.

Astfel, alegațiile autorului sesizării privind ilegalitatea acțiunilor judecătorilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți, Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevski la adoptarea încheierii irevocabile din 10 decembrie 2024, nu pot fi reținute ca temei de abatere disciplinară, deoarece acestea nu s-au constatat.

În conformitate cu prevederile art.23 alin.(1¹) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *dacă nu se întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probe administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind neîntemeiată.*

Relevant este de notat că, potrivit principiilor generale, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeinicii încheierilor emise. Independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite.

În aceste circumstanțe bazate pe normele legale reiterăm că, nu ține de competența Colegiului disciplinar să aprecieze legalitatea și temeinicia actelor judecătorești emise de instanțele judecătorești, inclusiv și încheierea Curții de Apel Bălți din 10 decembrie 2025 cu care nu este de acord autorul sesizării.

La caz, judecătorii au apreciat probele din dosar la intima convingere și a adoptat soluția respectivă, care nu poate fi considerată ca fiind adoptată intenționat sau din neglijență gravă, sau care i-au încălcat drepturile fundamentale ale autorului sesizării.

Totodată caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție *sine qua non* pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.

Cu referire la argumentele de tragere la răspundere disciplinară a magistraților în baza art. 4 din Legea nr. 178, în rezultatul verificărilor Inspekția judiciară nu a constatat în acțiunile judecătorilor abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nu și-au găsit confirmarea, încălcarea invocată în sesizare.

Potrivit Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară, „judecătorul trebuie să își exercite funcția judiciară în mod independent, pe baza propriei aprecieri a faptelor și în concordanță cu spiritul legii, fără influențe externe, sugestii, presiuni, amenințări și fără vreun amestec, direct sau indirect, indiferent de la cine ar proveni și sub ce motiv” (Rezoluția ONU 2003/43 din 29 aprilie 2003).

6.5. Este de notat că, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În aceste circumstanțe, Colegiul disciplinar nu a reținut temeuri rezonabile pentru încadrarea acțiunilor judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți conform temeiurilor statuate de art. 4 alin. (1) ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

6.6. Plenul Colegiului disciplinar, în virtutea atribuțiilor sale atribuite prin lege, nu are dreptul să intervină în procesul de înlăptuire a justiției sau să se pronunțe în privința legalității și temeiniciei actelor de dispoziție ale instanței de judecată.

Relevant este că, în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

6.7. În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, răspunderea disciplinară a judecătorului nu poate fi antrenată pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor. La reținerea în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează să se stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, adică latura obiectivă și cea subiectivă.

La caz, Plenul Colegiului disciplinar se aliniază concluziilor Completului de examinarea contestațiilor al Colegiului disciplinar și constatările Inspekției judiciare și atestă că nu a fost constatată existența abaterilor disciplinare în judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți, și respectiv nu a constatat temei pentru a admite contestația depusă de Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc. De fapt, acțiunile sesizate de către Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc reprezintă acțiuni inerente procesului judiciar, iar legalitatea actelor judecătorești poate fi verificată în ordine de apel sau recurs.

Concomitent, se atestă că, în acțiunile judecătorului vizat în sesizare nu s-au constatat încălcări a obligațiilor de serviciu sau a unor termene de îndeplinire a acțiunilor de procedură

imputabile judecătorilor, încât să afecteze încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora.

Prin urmare, Plenul Colegiului disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.

6.8. În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, hotărârile Plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

6.9. Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul colegiului disciplinar cu unanimitate de voturi respinge contestația depusă de Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025.

7. În conformitate cu art. 28, alin. (3), lit. b) din Legea nr. 178/2014, Plenul colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge contestația depusă de Anatoli Șevciuc și Nicolae Daniliuc împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025, emisă în privința judecătorilor Viorel Pușcaș, Oleg Moraru și Dumitru Corolevschi din cadrul Curții de Apel Bălți, ca neîntemeiată.

2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 64/3 din 24 iunie 2025.

3. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul Colegiului, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate.

4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte:

Lucia BAGRIN

Membrii Colegiului:

/semnăturile/

Lilia POTÎNGA

Vladislav SCHIBIN

Valentina STRATULAT

Sergiu BEȘLIU

**Plenul Colegiului disciplinar
pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025, emisă în privința acțiunilor judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord

**29 mai 2026
nr. 34/7**

mun. Chișinău

Plenul Colegiului Disciplinar pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, în componența:

Președintele ședinței:

Membrii:

Lucia Bagrin

Lilia Potînga

Valentina Stratulat

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

examinând în ședință închisă contestația împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025, emisă în privința acțiunilor judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

- 1.1** La 06 decembrie 2024 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea depusă de Cazac Alexandru și Daniliuc Nicolae privind tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor de la Curtea de Apel Nord, Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș, înregistrată cu nr.l 172s- 1569p/m și la 10 decembrie 2024 repartizată spre examinare inspectorului-judecător Mariana Martalog.
- 1.2** Potrivit argumentelor din sesizare, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 24 septembrie 2024, pronunțată de judecătorul Eugeniu Russ, autorul sesizării, Cazac Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.361 alin.(3) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea cu amendă în mărime de 3000,00 lei, cu privarea de dreptul de-a deține sau port și folosire a armei pe un termen de 2 ani.La 07 octombrie 2024 hotărîrea instanței de fond a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Bălți. În motivarea recusului s-a invocat că, magistratul vizat și-a depășit vădit atribuțiile de serviciu, or conform prevederilor art.400 Cod contravențional, contravenția prevăzută de art.361 se constată și se examinează de către poliție.Astfel, susține autorii sesizării, este numai de competența organelor de poliție să constate, să examineze și să aplice careva sancțiuni pentru comiterea unei contravenții, prevăzută de art.361 Cod contravențional.În continuare, prin decizia irevocabilă din 03 decembrie 2024 a Curții de Apel Bălți, adoptată de judecătorii Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru, Viorel Pușcaș, a fost respins recursul din 07 octombrie 2024 și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 24 septembrie 2024.Consideră autorii sesizării, că instanța de recurs a interpretat eronat prevederile art.395 și art.400 Cod contravențional, or, contravențina imputată (art.395 Cod contravențional) nu are nici o atribuție cu speța dată.
- 1.3** Solicită Cazac Alexandru și Daniliuc Nicolae atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor

de la Curtea de Apel Nord, Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș, în temeiul art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară nr.158 din 25 iulie 2014.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

2.1 Prin Decizia Inspecției Judiciare nr.1172s-1569p/m din 13 ianuarie 2025 sesizarea a fost respinsă ca neîntemeiată.

2.2. Inspectorul-judecător a reținut că argumentele autorului sesizării reflectă, în esență, dezacordul autorului cu hotărârea instanței de fond din 24 septembrie 2024 și cu decizia instanței de recurs din 03 decembrie 2024, prin care a fost menținută soluția primei instanțe. Astfel, Inspecția judiciară a stabilit că nu au fost identificate fapte concrete și probate care să indice încălcări intenționate ale legii sau neglijență gravă în exercitarea atribuțiilor de serviciu din partea magistraților vizați. Alegațiile autorului au caracter general și nu sunt susținute prin probe care să confirme incidența vreuneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 178/2014. Totodată, s-a reținut că verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești ține exclusiv de competența instanțelor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, iar Inspecția judiciară nu are atribuții jurisdicționale de a cenzura soluțiile adoptate de instanțe sau de a reaprecia probele administrate în cauză. Independența judecătorului și autoritatea hotărârilor judecătorești exclud posibilitatea intervenirii organelor disciplinare în analiza fondului cauzei. În aceste condiții, s-a concluzionat că faptele invocate nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare, iar sesizarea a fost respinsă ca neîntemeiată, în temeiul art. 23 alin. (11) din Legea nr. 178/2014.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR AL COLEGIULUI DISCIPLINAR

3.1. La 23 ianuarie 2025, petentul a depus contestație la Decizia Inspecției Judiciare nr. 1172s-1569p/m din 13 ianuarie 2025, solicitând admiterea sesizării cu constatarea în acțiunile judecătorilor vizați a faptelor care sunt abateri disciplinare cu aplicarea, în privința acestora, a sancțiunii disciplinare - „eliberarea din funcție”.

3.2. Prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 39/2 din 20 mai 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată.

3.3. În susținerea acestei soluții Completul a reținut că obiectul contestației îl constituie, în esență, nemulțumirea contestatarului față de soluțiile procesuale adoptate de judecătorul Eugeniu Russ din cadrul Judecătoriei Orhei, precum și de completul de judecată al Curții de Apel Nord, format din judecătorii Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș, care au examinat cauza contravențională în ordine de fond și, respectiv, de recurs. S-a stabilit că din analiza materialelor cauzei rezultă că hotărârea din 24 septembrie 2024 și decizia din 03 decembrie 2024 au fost pronunțate în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale conferite de lege, în urma examinării probelor administrate și a argumentelor părților. Susținerile autorului sesizării vizează pretinsa lipsă de competență a instanței de judecată în examinarea contravenției prevăzute de art. 361 Cod contravențional, precum și o presupusă interpretare eronată a dispozițiilor art. 395 și art. 400 Cod contravențional. Completul a subliniat că aspectele invocate țin exclusiv de interpretarea și aplicarea normelor de drept material și procesual, ceea ce constituie atribuția instanțelor de judecată investite cu soluționarea cauzei. Or, eventuala eroare de interpretare a normelor legale nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare decât în măsura în care s-ar demonstra existența unei încălcări vădite, comise cu intenție sau din neglijență gravă, fapt ce nu rezultă din materialele verificate. Criticile referitoare la competența instanței și la modul de interpretare a legii au fost sau puteau fi supuse controlului judiciar în cadrul căilor de atac prevăzute de legislația contravențională. De altfel, hotărârea instanței de fond a fost examinată în ordine de recurs, iar ulterior au fost formulate cereri de revizuire și recuzare, soluționate potrivit procedurii legale, inclusiv prin intervenția Curții Supreme de Justiție.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI:

- 4.1** La 09 martie 2026, petentul a depus contestație la Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025, solicitând anularea Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.39/2 din 20 mai 2025.
- 4.2** În susținerea contestației a reiterat cele menționate în sesizare și cele indicate în contestația la Decizia Inspecției Judiciare.

Aprecieră Plenului Colegiului Disciplinar

5.1 Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului Disciplinar consideră că, contestația depusă de petentul Cazac Alexandru și Daniliuc Nicolae urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025, emisă în privința acțiunilor judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord , reieșind din următoarele considerente.

5.2. Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării *poate fi contestată la colegiul disciplinar*.

Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.

Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014:

(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. *Procedura în fața completelor de contestație este scrisă.*

(2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi.

(3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător. Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva *hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător*, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedura deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (*art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației*).

Ținând cont de faptul că acțiunile judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Plenul Colegiului Disciplinar apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.

În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [*Allan Jacobsson împotriva Suediei* (nr. 1), pct. 49; *Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei*, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [*Varela Assalino împotriva Portugaliei* (dec.); *Speil*

împotriva Austriei (dec.)). Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (*Schuler-Zraggen împotriva Elveției*, pct. 58; *Döry împotriva Suediei*, pct. 41; a se vedea, a contrario, *Salomonsson împotriva Suediei*, pct. 39-40).

5.3. Plenul Colegiului Disciplinar reține că Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025 a fost comunicată petiționarului la 05.03.2026, fapt confirmat prin avizul de recepție. Plenul Colegiului Disciplinar menționează că petentul a depus contestație la 09 martie 2026, astfel termenul de contestare a fost respectat.

5.4. Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.

5.5. Din sesizarea depusă de către petent se atestă dezacordul față de soluțiile procesuale adoptate de judecătorul Eugeniu Russ din cadrul Judecătoriei Orhei, precum și de completul de judecată al Curții de Apel Nord, format din judecătorii Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș, care au examinat cauza contravențională în ordine de fond și, respectiv, de recurs.

5.6. Este de notat că, judecătorul poate fi atras la răspundere doar în cazurile stabilite de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

5.7. Plenul Colegiului Disciplinar, în virtutea atribuțiilor sale atribuite prin lege, nu are dreptul să intervină în procesul de înfăptuire a justiției sau să se pronunțe în privința legalității și temeiniciei actelor de dispoziție ale instanței de judecată.

Relevant este că, în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

5.8. În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea a judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, răspunderea disciplinară a judecătorului nu poate fi antrenată pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor. La reținerea în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează să se stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, adică latura obiectivă și cea subiectivă.

La caz, Plenul Colegiului Disciplinar atestă corectitudinea concluziilor Completului Colegiului disciplinar, constatărilor Inspecției judiciare și că nu a fost constatată existența abaterilor disciplinare în acțiunile judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord, și respectiv nu a constatat temei pentru a admite contestația depusă de petentul Cazac Alexandru și Daniliuc Nicolae.

Concomitent, se atestă că, în acțiunile judecătorului vizat în sesizare nu s-a constatat acțiuni ce ar putea fi considerate fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură, încât să afecteze încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora.

Nu poate fi acceptată susținerea potrivit căreia inspectorul-judecător și completul de examinare a contestațiilor nu ar fi analizat în mod obiectiv circumstanțele și temeiurile invocate pentru atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului. Dimpotrivă, deciziile respective sunt motivate și reflectă o examinare individuală a faptelor. Astfel, atât inspectorul-judecător, cât și completul a analizat detaliat și sub toate aspectele circumstanțele menționate în sesizare.

În mod corect, s-a constatat că nu există date temeinice care să confirme existența unor bănueli rezonabile privind comiterea unor abateri disciplinare. Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspecția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul

sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar.

5.9. În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

5.10. Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului Disciplinar cu 5(cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” respinge ca neîntemeiată contestația depusă de petentul Cazac Alexandru și Daniliuc Nicolae împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025.

5.11. În conformitate cu art. 28, alin. (3), lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de petentul Cazac Alexandru și Daniliuc Nicolae împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr.39/2 din 20 mai 2025, emisă în privința acțiunilor judecătorului Eugeniu Russ de la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, precum și a judecătorilor Gheorghe Scutelnic, Oleg Moraru și Viorel Pușcaș de la Curtea de Apel Nord .
2. Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr .39/2 din 20 mai 2025.
3. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.
4. Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte

Lucia Bagrin

Membrii

/semnăturile/

Lilia Potînga

Valentina Stratulat

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu

**Plenul Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii**

HOTĂRÂRE

cu privire la contestația împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al
Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025,

**29 mai 2026
Nr. 36/7**

mun. Chișinău

**Plenul Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, în
componența:**

Președintele ședinței:

Membrii:

**Lucia Bagrin
Valentina Stratulat
Lilia Potînga
Vladislav Schibin
Sergiu Beșliu**

examinând în ședință închisă contestația depusă de Grigore Covalciuc, Diana Covalciuc și Elena Covalciuc împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025 asupra acțiunilor judecătorului Corneliu Guzun din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

C O N S T A T Ă :

ARGUMENTELE SESIZĂRII:

1. La 27 ianuarie 2025 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea depusă de Grigore Covalciuc, Diana Covalciuc și Elena Covalciuc, prin care se invocă dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, emisă pe cauza civilă nr. 20/p-28/2025 de judecătorul Corneliu Guzun.
2. Prin dispoziția inspectorului-judecător principal din 28 ianuarie 2025, sesizarea nr.90-120 p/m a fost repartizată spre examinare inspectorului-judecător Natalia Paustovscaia.
3. În sesizare autorii își expun dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, emisă pe cauza civilă nr. 20/p-28/2025, prin care s-a admis cererea lui XXX XXX privind eliberarea unei ordonanțe de proiecție și stabilirea domiciliului minorului XXX XXX la bunicii paterni.

Susțin autorii sesizării că hotărârea vizată contravine flagrant normelor legale și principiilor fundamentale ale interesului superior al copilului.

Consideră că, având obligația de a motiva soluția, magistratul nu a constatat în ce consta violența subsemnaților față de copil și cum a fost manifestată, etc. Totodată, magistratul a denaturat circumstanțele reale ale cauzei, or, starea de fapt din ziua respectivă a fost cu totul alta, decât a apreciat-o judecătorul.

Mai invocă că judecătorul Guzun Corneliu a emis hotărârea cu încălcarea normelor procedurale esențiale. Astfel, bunicii paterni (XXX XXX și XXX XXX), cărora le-a fost încredințat copilul, nu au fost citați și nu au fost implicați în proces, nu s-a verificat dacă există în viață sau dacă pot asigura îngrijirea copilului, nu a fost verificat dacă dispun ei de posibilitatea îngrijirii copilului, în contextul vârstei înaintate și a maladiilor grave de care ei suferă.

Consideră autorii sesizării că bunicii paterni urmau să fie atrași de instanță în acest proces pentru a confirma că dispun de posibilitatea de a asigura creșterea și îngrijirea minorului.

În viziunea autorilor sesizării, această omisiune gravă a judecătorului se datorează înțelegerii avute cu XXX XXX, deoarece se cunoaște cert faptul că starea sănătății celor două persoane este una foarte precară, boli ce îi descalifică pe ei de la posibilitatea legală de a avea în grijă acest copii. Însăși aflarea copilului la aceste persoane cu așa maladii grave îl pune în pericol viața și sănătatea lui.

Menționează că, instanța a ignorat solicitarea de amânare înaintată de Elena Covalciuc, care se află sub protecție de pe urma acțiunilor violente ale agresorului XXX XXX, din motivul că nu se poate afla în preajma acestei persoane, mai ales într-o încăpere cu acesta, iar avocatul ei nu are

posibilitatea de a se prezenta în ședință stabilită unipersonal de instanță, deși aceasta era esențială pentru a asigura reprezentarea ei de către avocatul ales, fapt ce a încălcat dreptul acesteia la apărare și la un proces echitabil, conform art. 6 din CEDO.

Ca urmare, judecătorul a aplicat măsura de preluare a copilului de la mamă, în timp ce tatăl copilului este declarat agresor față de acesta și față de mama copilului, fiindu-i interzis de a se apropia de ei și de a avea un contact cu aceștia, dispunând transmiterea copilului către terți, măsură ce nu este prevăzută de lege.

Finalmente, solicită autorii sesizării verificarea tuturor circumstanțelor care au condus la pronunțarea hotărârii din 24 ianuarie 2025, inclusiv analizarea unui posibil interes personal sau material necuvenit și adoptarea măsurilor disciplinare corespunzătoare împotriva judecătorului, conform legislației în vigoare.

POZIȚIA INSPECȚIEI JUDICIARE:

4. Prin Decizia nr. 90s-120p/m din 20 februarie 2025, sesizarea depusă de Grigore Covalciuc, Diana Covalciuc și Elena Covalciuc a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.
5. În motivarea deciziei inspecția judiciară a dedus că autorul sesizării solicită de fapt ca Consiliul Superior al Magistraturii să dea o apreciere a probelor care au stat la baza emiterii hotărârii judecătorești și a explicat că Inspecția judiciară nu deține competențe în vederea aprecierii temeiniciei și legalității hotărârilor judecătorești emise de judecătorul vizat.

La caz, temeinicia și legalitatea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, emisă pe cauza nr.20/pr-28/25 a fost verificată în ordine de recurs de către Curtea de Apel Chișinău, prin care s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 24 ianuarie 2025 și s-a adoptat o nouă soluție prin care: s-a respins cererea depusă de XXX XXX în interesele minorului XXX XXX privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violenței în familie XXX XXX, admise de Covalciuc Elena, Covalciuc Diana și Covalciuc Grigore, ca neîntemeiată.

Respectiv, Covalciuc Elena, Covalciuc Diana și Covalciuc Grigore au fost repuși în drepturi prin însăși admiterea cererii de recurs, anularea integrală încheierii din 24 ianuarie 2025.

Este de notat că, admiterea sau respingerea acțiunii se atribuie la aspecte de procedură, care vin să asigure respectarea drepturilor părților la proces. Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Inspecția judiciară a mai remarcat că nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să pună la îndoială forța juridică a actelor judecătorești, inclusiv a celor, la adoptarea cărora a participat judecătorul vizat în sesizare, să se expună sau să aprecieze legalitatea și temeinicia acestuia. Intervenirea și expunerea privitor la legalitatea acțiunilor procedurale și a actelor judecătorești emise la examinarea unei cauze concrete de instanțele judecătorești, ar constitui o imixtiune în înfăptuirea justiției și asumare a competențelor instanței de judecată la înfăptuirea justiției.

Consecutiv, referitor la alegațiile autorului sesizării privind existența înțelegerii magistratului cu intimatul la examinarea cauzei nominalizate, Inspecția a menționat că, în cazul în care există temeii legal, părțile și alți participanți la proces sunt în drept de a înainta recuzare judecătorului, or Inspecția judiciară nu are competențe în vederea constatării parțialității judecătorului/completului de judecată, or această competență este atribuită prin lege doar instanțelor judecătorești.

Suplimentar, Inspecția a reținut că, acțiunile procedurale efectuate în cadrul soluționării unei cauze și actele judecătorești de dispoziție emise, nu pot servi temei de răspundere disciplinară, decât numai în cazurile dovedite în modul prevăzut de lege de către instanța și/sau autoritatea competentă, a comiterii cu rea-credință, din culpă intenționată, din neglijență gravă a acțiunilor care pot constitui abatere disciplinară. La caz, nu s-a reținut temei pentru angajarea răspunderii disciplinare a judecătorului vizat, or, dezacordul autorului sesizării cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, nu constituie temei pentru atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor vizați în sesizare.

Ca rezultat al verificării argumentelor invocate în sesizare și din probele administrate, Inspecția judiciară a constatat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, nefiind stabilite careva temeii rezonabile, care ar demonstra intenția și faptul

comiterii de către judecătorul Corneliu Guzun din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

6. La 28 februarie 2025 împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 90s-120p/m din 20 februarie 2025, petentul a declarat contestație, manifestându-și dezacordul cu decizia inspectorului - judecător.

POZIȚIA COMPLETULUI DE EXAMINARE A CONTESTAȚIILOR AL COLEGIULUI DISCIPLINAR:

7. Prin Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025, contestația depusă de petenți împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 90s-120p/m din 20 februarie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată.
8. În motivarea hotărârii Completul de examinare a contestațiilor a indicat că, reține că contestatarii/petenții nu sunt de acord în esență cu soluția judecătorului Corneliu Guzun din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, invocând preținse încălcări la examinarea cauzei civile respective. Completul de examinare a contestațiilor subliniază că, interpretarea și aplicarea normelor de drept exced sferei răspunderii întrucât țin de raționamentul logico-juridic magistratului.

Deși contestatarii afirmă că Inspecția judiciară în mod eronat a reținut că aceștia urmăreau anularea încheierii judecătorești prin intermediul procedurii disciplinare, Completul constată că, indiferent de formularea expresă a solicitărilor, argumentația sesizării este centrată preponderent pe pretinsa nelegalitate și netemeinicie a încheierii pronunțate de judecător.

Astfel, Inspecția judiciară corect a stabilit că nu dispune de competențe pentru a se expune asupra acesteia, or, analiza legalității unui act judecătorec aparține exclusiv instanțelor ierarhic superioare, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, chiar dacă autorii sesizării au susținut că nu urmăresc anularea actului, natura criticilor formulate demonstrează că acestea vizează fondul soluției adoptate, aspect care excede limitelor controlului disciplinar.

În continuare, Completul reține ca neîntemeiat argumentul contestatarilor precum că, faptul că încheierea judecătorului Corneliu Guzun a fost casată de instanța de recurs confirmă caracterul ilegal al actului și, implicit, abaterea disciplinară.

În acest sens Completul subliniază că infirmarea unei hotărâri judecătorești în calea de atac nu echivalează automat cu existența unei abateri disciplinare. Prin urmare, simpla casare a încheierii nu constituie, în sine, un argument decisiv pentru angajarea răspunderii disciplinare.

Referitor la considerentele autorilor sesizării privind modul de apreciere a probelor de către judecătorul Corneliu Guzun și pretinsa omisiune de a administra sau valorifica anumite elemente factuale, Completul de examinare a contestațiilor reține că, o asemenea analiză excede limitelor contenciosului disciplinar, întrucât controlul de legalitate în privința actelor de procedură efectuate într-un dosar se realizează în conformitate cu dispozițiile procedurale de către autoritățile competente, iar nu de către Inspecția judiciară.

În caz contrar, Inspecția judiciară s-ar subroga autorității judiciare competente să realizeze analiza de legalitate și temeinicie a actelor procedurale în discuție.

În speța invocată în sesizare nu se aduce nici un argument, nici o faptă care ar putea constitui o intenție sau neglijență gravă la examinarea cauzei, iar însuși dezacordul cu soluția judecătorului, nu poate fi apreciat ca încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale autorului sesizării, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Prin urmare, alegațiile autorilor sesizării fac parte din aspectele de procedură, care pot fi invocate de părți în ordinea procedurilor legale de atac.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor concluzionează că, inspectorul-judecător corect și multiaspectual a cercetat sesizarea.

ARGUMENTELE CONTESTAȚIEI:

9. La 09 martie 2026, Grigore Covalciuc, Diana Covalciuc și Elena Covalciuc au depus contestație împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025.

10. În susținerea contestației a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate în sesizare și în contestația împotriva Deciziei inspecției judiciare. Totodată a insistat asupra existenței unei bănuieli rezonabile de comiterea abaterilor disciplinare de către magistrat, indicând că consideră Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor ca fiind neîntemeiată și nemotivată, solicitând admiterea contestației, constatarea abaterii disciplinare și aplicarea judecătorului Corneliu Guzun de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de lege sau în cazul în care nu sunt suficiente probe solicită restituirea cauzei Inspecției Judiciare pentru verificări suplimentare.

APRECIEREA PLENULUI COLEGIULUI DISCIPLINAR:

11. Examinând contestația și materialele cauzei, în limitele controlului de legalitate, Plenul Colegiului Disciplinar consideră că, contestația supusă examinării urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată**, cu menținerea fără modificări a Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor contestată, reieșind din următoarele considerente:
12. Prin dispoziția alin. (3) art. 29 Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *hotărârea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării poate fi contestată la colegiul disciplinar.*
13. Procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârilor completelor de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, nu este stabilită prin Legea nr. 178/2014, astfel contestația va fi examinată în conformitate cu procedura stabilită pentru examinarea contestațiilor de către completul de contestații.
14. Conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 178/2014, *(1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. (2) La necesitate, membrii completelor de contestație pot solicita inspecției judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi. (3) Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată sau tardivă. (4) În cazul prevăzut la alin. (3) lit. a), cauza restituită inspecției judiciare se repartizează pentru verificări suplimentare altui inspector-judecător.*
15. Plenul Colegiului Disciplinar relevă că, în procedura de examinare a unei contestații depuse împotriva hotărârii Completului de contestații prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător, competența Plenului Colegiului Disciplinar constă în verificarea legalității unei hotărâri care nu are ca obiect de examinare o abatere disciplinară determinată și încadrată în prevederile art. 4 din Legea nr. 178/2014, Plenul, care în această procedura deține statut de instanță *quasi-judiciară*, având competența de a respinge contestația ca neîntemeiată, (inadmisibilă), tardivă, ori de a o admite cu restituirea către inspectorul-judecător pentru efectuarea cercetării suplimentare (art. 28 din Legea nr. 178/2014 în vigoare la momentul depunerii contestației).
16. Ținând cont de faptul că acțiunile magistratului vizat în sesizare, la moment nu au primit o calificare care s-ar încadra în prevederile art. 4 din Legea nr.178/2014, Plenul Colegiului Disciplinar apreciază contestația drept o chestiune fără o complexitate deosebită, care poate fi examinată în procedură scrisă.
17. În jurisprudența sa Curtea Europeană a recunoscut, că poate fi justificată renunțarea la ținerea unei ședințe în cauze care ridică aspecte cu un caracter limitat [Allan Jacobsson împotriva Suediei (nr. 1), pct. 49; Valová, Slezák și Slezák împotriva Slovaciei, pct. 65-68] sau chestiuni de drept fără o complexitate deosebită [Varela Assalino împotriva Portugaliei (dec.); Speil împotriva Austriei (dec.)]. Curtea a decis în repetate rânduri că, în acest domeniu, autoritățile naționale pot, ținând cont de cerințele de eficiență și economie, să renunțe la a se întruni în ședință, organizarea sistematică a dezbaterilor putând să constituie un obstacol în calea diligenței speciale necesare în domeniul securității sociale (Schuler-Zgraggen împotriva Elveției, pct. 58; Döry împotriva Suediei, pct. 41; a se vedea, a contrario, Salomonsson împotriva Suediei, pct. 39-40).
18. Plenul Colegiului Disciplinar reține că Hotărârea motivată a Completului de examinare a

contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025 a fost comunicată petiționarului la 06 martie 2026, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materiale. Plenul Colegiului Disciplinar menționează că petiționarul a înaintat contestație la 09 martie 2026, astfel termenul de contestare a fost respectat.

19. Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate precum și Hotărârea motivată a Completului de examinare a contestațiilor ce se contestă, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, în contestație, petentul nu a invocat careva circumstanțe noi, neverificate de Completul de examinare a contestațiilor și respectiv de Inspekția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea Hotărârii contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat de a respinge contestația declarată de petent împotriva Deciziei Inspekției judiciare prin care just s-a ajuns la concluzia că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor ne. 178 din 25.07.2014.
20. În fapt, Plenul Colegiului Disciplinar constată că, faptele invocate de către autorul sesizării și a contestației se rezumă la dezacordul cu încheierea judecătorului Corneliu Guzun din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 24 ianuarie 2025.
21. Plenul Colegiului Disciplinar similar inspekției judiciare și Completului de examinare a contestațiilor consideră că dezacordul cu actele judecătorești excede sfera răspunderii disciplinare, întrucât ține de interpretarea legii, analiza logico-juridică a judecătorului și de aspecte de procedură ce pot fi invocate într-o eventuală cerere de apel sau recurs. Astfel, că în exercitarea atribuțiilor, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.
22. Totodată Plenul reține și argumentele Completului de examinare a contestațiilor precum că deși autorii sesizării au susținut că nu urmăresc anularea actului, natura criticilor formulate demonstrează că acestea vizează fondul soluției adoptate, aspect care excede limitele controlului disciplinar, iar casarea unei hotărâri judecătorești în calea de atac nu echivalează automat cu existența unei abateri disciplinare.
23. Conform art. 3 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art. 4.*
24. Astfel potrivit legislației, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care în rezultatul verificărilor argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc faptul comiterii abaterii disciplinare de către judecător.
25. Pentru a reține săvârșirea unei abateri disciplinare, necesită stabilit dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, inclusiv în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.
26. Concomitent, Plenul Colegiului Disciplinar similar Completului de examinare a contestațiilor și Inspekției Judiciare consideră că o neregularitate a actului judecătoresc constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac. Iar modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual, situație ce nu se atestă la caz.
27. Potrivit principiilor generale ale dreptului, nimeni în afara instanțelor judecătorești în ordinea și procedura stabilită de lege, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei încheierilor, hotărârilor emise. Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei încheieri (motivate sau protocolare), hotărâri judecătorești, se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare.
28. Conform art. 114 din Constituția Republicii Moldova, *Justiția se desfășurează în numele legii numai de instanțele judecătorești.* Iar potrivit art. 116 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, *judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.*
29. Independența judecătorului impune și condiția protejării lui de orice influențe, amenințări, să beneficieze de libertate profesională în interpretarea legii, în evaluarea faptelor și aprecierea

- probelor în fiecare caz individual, dar nu în dependență de alți factori, de presiuni, diverse critici, etc.
30. Tot în acest sens, judecătorul în procesul judecării cauzei trebuie să decidă liber, fără influență, presiune sau amenințarea, iar concluziile, opinia care și-o formează la efectuarea justiției nu poate fi cenzurată, decât în ordinea căilor de atac ordinare și/sau extraordinare prevăzute de lege, dar nicidecum nu în cadrul unei verificări disciplinare.
 31. Totodată Plenul Colegiului disciplinar se aliniază la concluzia Completului de examinare a contestațiilor precum că, dezacordul autorului cu soluția instanței de apel, nu poate constitui temei suficient pentru sancționarea disciplinară a magistraților care au examinat cauza. Or, răspunderea disciplinară a judecătorului nu poate fi antrenată pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor. Mai mult ca atât în contestația petiționarului nu au fost invocate careva argumente noi, neverificate de Inspekția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014.
 32. Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar concluzionează că, Completul de examinare a contestațiilor și respectiv inspectorul-judecător corect și multiaspectual au cercetat sesizarea. Astfel Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor de a respinge contestația împotriva deciziei inspectorului-judecător de respingere a sesizării petentului este motivată și fundamentată pe prevederile legale coroborate cu circumstanțele de fapt ale speței.
 33. De altfel, Plenul Colegiului Disciplinar menționează că art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor stabilește în mod exhaustiv faptele/acțiunile, care pot constitui temei de abatere disciplinară, iar tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară devine posibilă drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă, situație ce nu se atestă la caz.
 34. Totodată caracterul intenționat și neglijența gravă reprezintă o condiție sine qua non pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului în temeiul art. 4 alin. (1) al Legii nr. 178, circumstanțe care în speță lipsesc.
 35. În urma verificării argumentelor expuse în contestație și probelor administrate se constată că, faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare, în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorilor menționați în sesizare, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.
 36. Plenul Colegiului Disciplinar ține cont și de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*), că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, paragraful 7.3.*) și că pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie de stabilit dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive, abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului (*pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010 și pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 7 iunie 2011*).
 37. Prin urmare, Plenul Colegiului Disciplinar reține că, atât Inspekția judiciară, cât și Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar, corect au analizat și interpretat circumstanțele faptice invocate de autorul sesizării și al contestației și au reținut că aceste fapte nu fac obiectul contenciosului disciplinar, fiind emisă o decizie și o hotărâre legală și întemeiată.
 38. În corespundere cu dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, *hotărârile plenului colegiului disciplinar se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți*.
 39. Având în vedere cele expuse și urmare a exprimării votului membrilor prezenți la ședință, Plenul Colegiului disciplinar cu 5 (cinci) voturi „pro” și 0 (zero) voturi „împotriva” conchide despre necesitatea de a **respinge ca neîntemeiată** contestația depusă de Grigore Covalciuc, Diana

Covalciuc și Elena Covalciuc împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025.

40. În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. b) și 35 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Plenul Colegiului disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Grigore Covalciuc, Diana Covalciuc și Elena Covalciuc împotriva Hotărârii Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025 asupra acțiunilor judecătorului Corneliu Guzun din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Se menține fără modificări Hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 67/3 din 24 iunie 2025.

Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii copiei Hotărârii motivate.

Copia prezentei Hotărâri se expediază spre informare persoanelor vizate și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președintele ședinței

Lucia Bagrin

Membrii:

/semnăturile/

Valentina Stratulat

Lilia Potînga

Vladislav Schibin

Sergiu Beșliu